

УДК 364-43:005.963]:[[364.63-027.553+364.63-055.1/.2]-78](477)
DOI 10.31499/2618-0715.1(16).2026.355825

**НАВЧАЛЬНІ ПОТРЕБИ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ/ЦЬ ДЛЯ РОБОТИ З
ВИПАДКАМИ ДОМАШНЬОГО ТА/АБО ГЕНДЕРНО ЗУМОВЛЕНОГО
НАСИЛЬСТВА НА РІВНІ ГРОМАДИ**

Савчук Олена, кандидатка психологічних наук, доцентка кафедри Школа соціальної роботи, Національний університет «Києво-Могилянська академія».

ORCID: 0000-0003-4412-7241

E-mail: olena.savchuk@ukma.edu.ua

Ростовська Катерина, магістриня соціальної роботи, асистентка кафедри Школа соціальної роботи, Національний університет «Києво-Могилянська академія».

ORCID: 0009-0005-4659-0856

E-mail: k.rostovska@ukma.edu.ua

Ростовська Тетяна, магістриня соціальної роботи, старша викладачка кафедри Школа соціальної роботи, Національний університет «Києво-Могилянська академія».

ORCID: 0009-0004-8190-1544

E-mail: t.rostovska@ukma.edu.ua

Стаття присвячена аналізу професійних компетенцій, необхідних соціальним працівникам/ицям для роботи з випадками домашнього та/або гендерно зумовленого насильства (далі – ДГЗН) та визначення шляхів оптимізації процесу їх формування в українського контексті. Проведений аналіз відбувався в рамках емпіричного дослідження, одним із завдань якого було проаналізувати навчальні потреби соціальних працівників/ць, які здійснюють реагування на випадки ДГЗН на рівні територіальних громад. Аналіз потреб відбувався шляхом онлайн-опитування 52 фахівців/чинь центрів соціальних служб та інших профільних установ, які працюють з випадками ДГЗН з використанням шкал самооцінювання.

Була встановлена необхідність стратегічного планування навчальних програм з питань формування професійних компетенцій у соціальних працівників/ць для роботи з випадками ДГЗН у межах формальної освіти та в системі безперервного професійного розвитку.

Ключові слова: професійні компетенції, навчальні потреби, гендерно зумовлене насильство, домашнє насильство, соціальна робота, громада.

**EDUCATIONAL NEEDS OF SOCIAL WORKERS IN ADDRESSING CASES OF
DOMESTIC AND/OR GENDER-BASED VIOLENCE
AT THE COMMUNITY LEVEL**

Savchuk Olena, PhD in Psychology, Associate Professor of School of Social Work, National University of “Kyiv-Mohyla Academy”.

ORCID: 0000-0003-4412-7241

E-mail: olena.savchuk@ukma.edu.ua

Rostovska Kateryna, Master of Social Work, Assistant at School of Social Work, National University of “Kyiv-Mohyla Academy”.

ORCID: 0009-0005-4659-0856

E-mail: k.rostovska@ukma.edu.ua

Rostovska Tetiana, Master of Social Work, Senior Lecturer at School of Social Work, National University of "Kyiv-Mohyla Academy".

ORCID: 0009-0004-8190-1544

E-mail: t.rostovska@ukma.edu.ua

The article examines the professional competencies required for social workers to effectively respond to cases of domestic and/or gender-based violence (hereinafter referred to as DGBV) and identifies pathways for optimizing their development within the Ukrainian context. The analysis was conducted as part of an empirical study, one of the objectives of which was to assess the training needs of social workers providing services to DGBV survivors at the community level. The needs assessment was carried out through an online self-assessment survey of 52 professionals from social service centers and other non-profit institutions working with DGBV cases.

The findings indicate a high level of confidence among respondents in core professional competencies related to ethical engagement, understanding key concepts of violence, and establishing cooperation with other actors involved in DGBV response. At the same time, competencies requiring deeper analytical reflection and more complex integration of knowledge into practice were assessed as less developed. These include integrating structural factors of gender-based violence into intervention planning; applying a trauma-informed approach; critically analyzing legal and regulatory frameworks; coordinating interagency collaboration; conducting systematic risk assessment and forecasting; and developing individualized safety measures in partnership with survivors.

The study highlights the need for strategic planning of educational and training programs aimed at strengthening professional competencies in responding to DGBV, both within formal higher education and through continuous professional development systems.

Keywords: professional competencies, training needs, domestic violence, gender-based violence, social work, community.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Домашнє та/або гендерно зумовлене насильство залишається однією з найбільш поширених форм порушення прав людини у світі, створюючи тим самим стале навантаження на системи соціальної підтримки. Протягом перших десяти місяців 2025 року Національна поліція України зафіксувала понад 103 000 повідомлень лише про домашнє насильства [5]. Водночас значна частина інших форм гендерно зумовленого насильства та насильства за ознакою статі залишаються невидимими в подібних звітах.

Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності повідомляє, що держава продовжує посилювати інституційну спроможність для реагування на виклики, пов'язані з домашнім насильством, та створює нові ініціативи. Відтак у 2024 році було запроваджено 133 нові сервіси для підтримки постраждалих. 3-поміж них – мобільні бригади, центри соціально-психологічної допомоги, кризові кімнати, притулки тощо [2].

Паралельно з розгортанням реформи децентралізації саме громади відіграють ключову роль у виявленні випадків насильства, здійсненні оцінки потреб та соціальному супроводі, що підвищує вимоги до якості професійної підготовки соціальних працівників/ць, від якої безпосередньо залежить ефективність наданих послуг.

Водночас у сфері підготовки та підвищення кваліфікації соціальних працівників/ць в Україні зберігаються системні виклики. По-перше, чинний професійний стандарт задає лише загальні вимоги до підвищення кваліфікації (не рідше одного разу на 5 років), не зазначаючи спеціалізованих стандартів підготовки для роботи з різними групами клієнтів, у тому числі – з постраждалими від насильства [4]. По-друге, підвищення кваліфікації соціальних працівників/ць Центрів соціальних служб

забезпечується переважно у форматі періодичних семінарів на центральному та регіональному рівнях і не містить мінімальних годин навчання (лише верхню межу – до 72 академічних годин), що ускладнює забезпечення сталої якості підготовки [3].

Таким чином, збільшуючи роль соціальних працівників/ць у реагуванні на випадки домашнього та/або гендерно зумовленого насильства у громадах, держава фактично не забезпечує стандартизованого навчання, вимог щодо кваліфікації та володіння конкретними компетенціями серед фахівців/чинь, які здійснюють реагування на випадки ДГЗН, що, у свою чергу, унеможлиблює гарантування як якісних послуг для клієнтів/ок, так і системної підтримки фахівців/чинь.

Аналіз останніх досліджень і публікацій демонструє загальносвітову тенденцію до комплексного підходу для роботи з випадками насильства, яка має включати в себе як розуміння індивідуального досвіду, так і здатність критично аналізувати сталі системи, які унормовують та уможлиблюють епідемічний характер домашнього та гендерно зумовленого насильства, а відтак – соціальні працівники/ці потребують спеціалізованої підготовки, зокрема ці питання розкривають Lewis-O'Connor A. et al. [9], Pelkowitz L. et al. [10], Wathen N. & Mantler T. [11].

У міжнародному професійному полі підготовка соціальних працівників/ць до роботи з випадками домашнього та гендерно зумовленого насильства розглядається як обов'язкова складова професійної компетентності. Глобальні стандарти освіти з соціальної роботи прямо наголошують на необхідності включення до програм підготовки тем гендерної рівності, структурних причин насильства та прав людини [8]. Австралійська асоціація соціальних працівників зобов'язує фахівців проходити щорічне навчання із чітким розподілом годин, зокрема для спеціалізації у сфері домашнього насильства [7]. Реєстраційна Рада соціальних працівників Масачусетса (Massachusetts Board of Registration of Social Work) встановлює вимогу, відповідно до якої соціальні працівники, які поновлюють ліцензію, зобов'язані в межах безперервного професійного розвитку проходити обов'язкові навчальні модулі з питань антирасизму та протидії дискримінації (Anti-Racism and Anti-Discrimination), а також спеціалізоване навчання з питань домашнього насильства (Domestic Violence Training), що підкреслює нормативно закріплений характер підготовки у цій сфері [6].

У порівнянні з цими підходами, українська система підготовки та підвищення кваліфікації соціальних працівників/ць залишається менш формалізованою і не містить спеціалізованих обов'язкових вимог щодо поглибленого навчання з питань гендерно зумовленого насильства для тих фахівців/чинь, які працюють з випадками ДГЗН. Тому вивчення професійних компетенцій, яких потребують соціальні працівники/ці для роботи з випадками ДГЗН, та визначення шляхів оптимізації процесу їх формування є актуальним для українського контексту.

Мета статті: проаналізувати навчальні потреби соціальних працівників/ць, які здійснюють реагування на випадки домашнього та/або гендерно зумовленого насильства (ДГЗН) на рівні територіальних громад за результатами емпіричного дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідження, результати якого подані у даній статті, проводилось на базі кафедри Школа соціальної роботи Національного університету «Києво-Могилянська Академія» із залученням міжнародних та вітчизняних експертів в галузі ДГЗН. З метою визначення навчальних потреб соціальних працівників/ць, які працюють із випадками домашнього та/або гендерно зумовленого насильства на рівні територіальних громад, був використаний пошуково-послідовний дизайн (exploratory sequential design), який поєднував використання якісних та кількісних методи збору даних та аналізу [1].

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНА ОСВІТА

На першому етапі дослідження було здійснено аналіз нормативно-правових актів, міжнародних професійних стандартів та експертних рекомендацій у сфері соціальної роботи й протидії насильству. Додатково проведено серію напівструктурованих інтерв'ю з експертами/ками у сфері реагування на випадки домашнього та гендерно зумовленого насильства. На основі узагальнення отриманих даних вперше в українському контексті було сформовано та операціоналізовано перелік ключових професійних компетенцій, необхідних соціальним працівникам/цям для ефективної роботи з постраждалими (див. табл. 1).

Таблиця 1.

Перелік ключових професійних компетенцій соціальних працівників/ць для роботи з постраждалими від ДГЗН [1].

№п/п	Зміст компетенції
ПК1	Розуміння природи насильства, його характерних ознак, проявів та видів, відмінностей від агресії та конфліктів.
ПК2	Розуміння структурних причин гендерно зумовленого насильства, його зв'язку з гендерними стереотипами у патріархальному суспільстві, здатність застосовувати ці знання у своїй практичній діяльності.
ПК3	Здатність дотримуватися етичних принципів соціальної роботи у процесі взаємодії з постраждалими, зберігати професійні межі, рефлексувати щодо власних упереджень, усвідомлювати їхній вплив на процес роботи.
ПК4	Уміння застосовувати доказові теоретичні підходи у своїй практиці, зокрема – травма-інформований підхід; підхід, орієнтований на постраждалих; підхід, орієнтований на сильні сторони тощо.
ПК5	Здатність застосовувати теоретичні знання у своїй практиці, здійснюючи консультування, ведення випадку (кейс-менеджмент), оцінку потреб, складання плану безпеки, заповнення професійної документації відповідно до вимог та етичних стандартів.
ПК6	Володіння знаннями національного законодавства та міжнародних стандартів, здатність їх застосовувати у своїй практиці, критично аналізувати чинні норми та вимоги.
ПК7	Здатність працювати в мультидисциплінарних командах, усвідомлюючи повноваження всіх фахівців/ць команди, брати на себе відповідальність за організацію та координацію такої роботи в разі потреби.
ПК8	Налагодження зв'язків з іншими суб'єктами системи протидії та запобігання домашньому та/або гендерно зумовленому насильству, володіння актуальною інформацією про надавачів послуг у громаді/регіоні, залучення яких може бути необхідним для надання комплексної підтримки постраждалим.
ПК9	Здатність виявляти власні потреби в додатковому тематичному навчанні, супервізії, психологічній підтримці тощо з метою попередження професійного вигорання та постійного професійного розвитку

Зважаючи на комплексний характер кожної з визначених компетенцій, вони були операціоналізовані через деталізацію, яку можна об'єднати за трьома параметрами: теоретичним («соціальний працівник/ця знає»), аналітичним («соціальний працівник/ця аналізує») та практичним («соціальний працівник/ця застосовує»). Загалом було сформовано 51 характеристику професійних компетентностей, що дозволило не обмежуватися декларативним розумінням змісту компетенції, а оцінити її сформованість як інтегровану здатність поєднувати знання, критичний аналіз та практичну реалізацію у

професійній діяльності [1]. Другий етап дослідження мав кількісний характер. Опитування проводилося у форматі онлайн-анкетування, що забезпечило можливість залучення фахівців/чинь із різних громад та гарантувало добровільність і анонімність участі. В опитуванні взяли участь 52 соціальні працівники/ці, які здійснюють професійну діяльність у центрах соціальних служб або інших установах, що входять до системи протидії та запобігання домашньому насильству. Вибірка формувалася шляхом доступності та включала фахівців/чинь із практичним досвідом роботи з постраждалими. Анкету було розроблено на основі переліку компетенцій (загалом 51 компетенцій), визначених на першому етапі дослідження. Респондентам/кам пропонувалося оцінити рівень власної впевненості щодо кожної компетенції за п'ятибальною шкалою, де 1 – зовсім не володію/знаю/вмію, а 5 – відмінно володію/знаю/вмію. Використання п'ятибальної шкали дозволило отримати диференційовані показники самооцінювання та порівняти рівень впевненості за різними компетенціями.

Отримані дані були оброблені із застосуванням методів описової статистики, зокрема визначення середнього арифметичного значення (M) за 5-бальною шкалою оцінювання та значення стандартного відхилення (SD). Такий підхід дав змогу виявити компетенції, за якими респонденти демонструють вищу впевненість, а також ті сфери, що оцінюються як менш сформовані. Аналіз результатів засвідчив варіативність рівня самооцінювання, що свідчить про нерівномірність сформованості професійної підготовки в межах визначених компетенцій та підтверджує актуальність потреби в спеціалізованому та стандартизованому навчанні.

Результати дослідження засвідчили загалом високий рівень суб'єктивної впевненості соціальних працівників/ць у володінні визначених професійних компетенцій, водночас продемонструвавши нерівномірність їхньої сформованості залежно від змістовного наповнення.

Найвищий показник було зафіксовано за компетенцією ПК3, яка стосується дотримання етичних принципів соціальної роботи (M=4,47 за 5-бальною шкалою; SD=0,74). Респонденти/ки демонстрували впевненість у здатності поважати гідність постраждалих, дотримуватися конфіденційності, принципу «не нашкодь» та забезпечувати недискримінаційний підхід. Найвищі оцінки у межах цієї компетенції (M=4,65; SD=0,71) стосувались дотримання базових принципів соціальної роботи, тоді як дещо нижчий показник (M=4,0; SD=0,84) було зафіксовано щодо регулярної рефлексії власних емоційних реакцій і можливих упереджень.

Високі результати також були продемонстровані за компетенцією ПК8, яка стосується налагодження зв'язків із суб'єктами системи протидії насильству (M=4,37; SD=0,75). Респонденти/ки впевнено оцінювали власну обізнаність щодо надавачів послуг у громаді (M=4,6; SD=0,6), проте менш стабільними були показники своєчасного оновлення інформації про доступні сервіси (M=4,2; SD=0,86). Це свідчить про сформовану базову інституційну орієнтацію, але також про потребу в підтримці системності взаємодії.

Оцінювання за компетенцією ПК1, яка стосується розуміння природи насильства, його проявів та відмінностей від конфлікту й агресії, показало також високий показник (M=4,2; SD=0,94). Респонденти/ки демонстрували достатню обізнаність із базовими поняттями (гендер, дискримінація, цикл насильства, колесо влади та контролю тощо), що може свідчити про належний рівень теоретичної підготовки. Водночас дещо нижчі показники фіксувались у компетенціях, пов'язаних із глибшим аналізом структурних причин гендерно зумовленого насильства (M=3,8; SD=0,94). Особливо показовим був індикатор врахування факторів структурної нерівності при плануванні інтервенцій

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНА ОСВІТА

($M=3,5$; $SD=1,1$), що свідчить про потребу у більш системному навчанні щодо інтеграції гендерного аналізу в практичну діяльність.

Практично-орієнтована компетенція ПК5, яка охоплює консультування, ведення випадку, оцінку потреб, складання плану безпеки та документування, була оцінена на високе значення ($M=4,2$; $SD=0,82$). Найвищу оцінку ($M=4,4$; $SD=0,73$) отримало використання професійної, проте доступної лексики, тоді як дещо нижчі показники ($M=4,1$; $SD=0,85$) стосувались оцінки ризиків і складання плану безпеки. Це є особливо значущим з огляду на критичну роль цих інструментів у забезпеченні безпеки постраждалих.

Показник здатності працювати в мультидисциплінарній команді (ПК7) становив також високе значення ($M=4,17$; $SD=0,85$). Респонденти/ки демонстрували високий рівень орієнтації на потреби постраждалої особи як центральний елемент командної роботи ($M=4,46$; $SD=0,61$), однак дещо менш впевнено оцінювали власну роль у координації взаємодії ($M=3,9$; $SD=0,99$).

На дещо нижчий показник була оцінена компетенція ПК4 щодо застосування доказових підходів у роботі з постраждалими ($M=4,1$; $SD=0,78$). Високою була впевненість у розумінні наслідків насильства як травматичного досвіду ($M=4,4$; $SD=0,75$), однак нижчі значення було зафіксовано щодо практичного застосування травма-інформованого підходу ($M=3,7$; $SD=0,86$) та критичного аналізу інтервенцій з позиції доказовості ($M=3,8$; $SD=0,79$). Така тенденція може вказувати на розрив між теоретичним розумінням принципів і їхнім повноцінним впровадженням у щоденну роботу.

Такі ж середні значення були отримані за компетенцією ПК9, яка стосується усвідомлення власних потреб у професійному розвитку та профілактиці вигорання ($M=4,1$; $SD=0,77$). Високим в межах даної компетенції був рівень усвідомлення сильних і слабких сторін ($M=4,35$; $SD=0,71$), проте менш вираженою була системність у впровадженні заходів запобігання професійному виснаженню ($M=3,88$; $SD=0,88$).

Найнижчі показники оцінювання були отримані за компетенцією ПК6, яка пов'язана з володінням законодавчою базою та міжнародними стандартами ($M=3,9$; $SD=0,87$). Респонденти/ки впевнено оцінювали знання ключових нормативно-правових актів ($M=4,07$; $SD=0,81$), проте нижчий показник ($M=3,77$; $SD=0,83$) було зафіксовано щодо здатності критично аналізувати правові норми з позиції гендерної рівності та прав людини, що, у свою чергу, вказує на необхідність зміцнювати навички критичного осмислення політик серед фахівців/чинь.

Отримані результати засвідчують, що соціальні працівники/ці на рівні територіальних громад загалом демонструють високий рівень впевненості у базових професійних компетенціях, зокрема у сфері етичної взаємодії, розуміння ключових понять проблематики насильства та налагодження зв'язків із іншими суб'єктами.

Водночас менш сформованими, за результатами самооцінювання, є компетенції, що потребують глибшого аналітичного осмислення та складнішої інтеграції знань у практику – зокрема врахування структурних чинників гендерно зумовленого насильства під час планування інтервенцій, застосування травма-інформованого підходу, критичного аналізу нормативної бази та координації міжвідомчої роботи. Такий розподіл результатів свідчить про наявність певного розриву між базовою теоретичною підготовкою та спеціалізованими прикладними навичками, необхідними для побудови комплексної стратегічної роботи з реагування на випадки домашнього та/або гендерно зумовленого насильства на рівні громади. Отже, результати дослідження актуалізують потребу у структурованих програмах навчання, які були б орієнтовані не лише на розширення знань, але й на поглиблення здатності інтегрувати їх у професійну діяльність.

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНА ОСВІТА

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження дозволило окреслити актуальний рівень самооцінювання професійних компетенцій соціальними працівниками/цями, які здійснюють роботу з випадками домашнього та/або гендерно зумовленого насильства на рівні територіальних громад. Найбільш виражена потреба у навчанні простежується у таких напрямках:

- інтеграція аналізу структурних причин гендерно зумовленого насильства у практичну діяльність, зокрема врахування чинників гендерної нерівності та дисбалансу влади під час планування інтервенцій;
- практичне застосування травма-інформованого підходу, включно з адаптацією комунікації, плануванням втручань з урахуванням впливу травматичного досвіду та запобіганням повторній травматизації;
- оцінка ризиків та складання плану безпеки, особливо в частині системного прогнозування можливих загроз та розробки індивідуалізованих заходів захисту разом із постраждалою особою;
- критичний аналіз нормативно-правової бази, зокрема застосування законодавства з урахуванням принципів прав людини та гендерної рівності, а не лише на рівні формального знання положень;
- координація мультидисциплінарної взаємодії, включно з готовністю брати на себе роль організатора міжвідомчої співпраці у процесі ведення випадку;
- профілактика професійного вигорання та системна рефлексія власної практики, зокрема впровадження заходів підтримки професійної стійкості.

Отже, результати дослідження демонструють наявність певних прогалин у сформованості окремих спеціалізованих компетенцій соціальних працівників/ць, які працюють із випадками домашнього та/або гендерно зумовленого насильства на рівні громади. Виявлена нерівномірність самооцінювання свідчить про потребу у більш комплексному вивченні професійної підготовки фахівців/чинь у цій сфері, зокрема із залученням ширших вибірок та комбінуванням кількісних і якісних методів дослідження. Отримані дані також актуалізують необхідність стратегічного планування навчальних програм – як у межах формальної освіти, так і в системі безперервного професійного розвитку – з урахуванням конкретних розривів у володінні компетенціями, зафіксованих на практичному рівні. Такий підхід дозволить перейти від епізодичних освітніх заходів до системної моделі підготовки соціальних працівників/ць, здатної забезпечити більш ефективне реагування на випадки насильства в територіальних громадах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ростовська, К.В. Професійні компетенції соціальних працівників/ць для роботи з випадками домашнього та/або гендерно зумовленого насильства: магістерська робота; Національний університет "Києво-Могилянська академія". Київ, 2025. 73 с. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/items/ce3dde77-d3e9-496c-917b-9ef9d3b0b55f>
2. Статистика Мінсоцполітики щодо сервісів для постраждалих від насильства. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/minsotspolityky-zaprovadylo-133-dodatkovy-servisy-dlia-postrazhdalykh-vid-nasylstva> (дата запиту: 10.02.26)
3. Про затвердження Положення про організацію та проведення підвищення кваліфікації фахівців із соціальної роботи центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді: Міністерство соціальної політики, Наказ №1 від 08.01.2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0001739-14#Text> (дата запиту: 11.02.26)
4. Про затвердження професійного стандарту «Соціальний працівник»: Міністерство соціальної політики України, Наказ №1049 від 04.07.2019. URL: <https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/75-1049.pdf> (дата запиту: 11.02.26)
5. Статистика Національної поліції України щодо звернень за фактами насильства у 2025 році. URL: <https://mvs.gov.ua/news/katerina-pavlicenko-u-2025-roci-nacionalna-policiia-otrimala-ponad-103-tisiaci-povidomlen-pro-nasilstvo-sered-iaxix-blizko-4-tisiac-vid-ditei> (дата запиту: 10.02.26)
6. Continuing Education Frequently Asked Questions: National Association of Social Workers – Massachusetts Chapter. URL: <https://www.naswma.org/page/CEFAQs#CEs> (дата запиту: 10.02.26)
7. Continuing Professional Development Policy: Australian Association of Social Workers. V4.2 (June 2025). URL: <https://aasw-prod.s3.ap-southeast-2.amazonaws.com/wp-content/uploads/2023/06/aasw-cpd-policy.pdf>
8. Global standards for Social Work Education and Training: International Federation of Social Workers. 2020. URL: <https://www.ifsw.org/global-standards-for-social-work-education-and-training/>
9. Lewis-O'Connor, Annie, and others, 'Trauma-Informed Care for Intimate Partner Violence', in Connie Mitchell, and others (eds), *Intimate Partner Violence: A Health-Based Perspective*, 2nd edn (New York, 2026; online edn, Oxford Academic, 20 Nov. 2025). URL: <https://academic.oup.com/book/61622/chapter/539324095>
10. Pelkowitz, L., Crossley, C., Greville, H., & Thompson, S. C. Dealing with Intimate Partner Violence and Family Violence in a Regional Centre of Western Australia: A Study of the Knowledge, Attitudes, and Practices of Local Social Workers. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2023; 20(9), 5628. URL: <https://www.mdpi.com/1660-4601/20/9/5628>
11. Wathen C.N., Mantler T. Trauma- and Violence-Informed Care: Orienting Intimate Partner Violence Interventions to Equity. *Curr Epidemiol Rep.* 2022; 9(4): p. 233-244. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9527731/>

REFERENCES

1. Rostovska, K. (2025) Profesiini kompetentsii sotsialnykh pratsivnykiv/ts dlia roboty z vypadkamy domashnoho ta/abo henderno zumovlenoho nasylstva: magisterska robota. Natsionalnyi universytet "Kyievo-Mohylianska akademiia". URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/items/ce3dde77-d3e9-496c-917b-9ef9d3b0b55f> [In Ukrainian]
2. Statystyka Minsotspolityky shodo servisy dlia postrazhdalykh vid nasylstva. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/minsotspolityky-zaprovadylo-133-dodatkovy-servisy-dlia-postrazhdalykh-vid-nasylstva> [In Ukrainian]
3. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro orhanizatsiiu ta provedennia pidvyshchennia kvalifikatsii fakhivtsiv iz sotsialnoi roboty tsestriv sotsialnykh sluzhb dlia simi, ditei ta molodi: Ministerstvo sotsialnoi polityky, Nakaz №1 vid 08.01.2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0001739-14#Text> [In Ukrainian]
4. Pro zatverdzhennia profesiinoho standartu "Sotsialnyi pratsivnyk": Ministerstvo sotsialnoi polityky Ukrainy, Nakaz №1049 vid 04.07.2019. URL: <https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/75-1049.pdf> [In Ukrainian]

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНА ОСВІТА

5. Statystyka Natsionalnoi politsiï shodo zvernenn z nasylstvom u 2025. URL: <https://mvs.gov.ua/news/katerina-pavlicenko-u-2025-roci-nacionalna-policiia-otrimala-ponad-103-tisiaci-povidomlen-pro-nasilstvo-sered-iakix-blizko-4-tisiac-vid-ditei> [In Ukrainian]
6. Continuing Education Frequently Asked Questions: National Association of Social Workers – Massachusetts Chapter. URL: <https://www.naswma.org/page/CEFAQs#CEs> [in English].
7. Continuing Professional Development Policy (2025). Australian Association of Social Workers. V4.2. URL: <https://aasw-prod.s3.ap-southeast-2.amazonaws.com/wp-content/uploads/2023/06/aasw-cpd-policy.pdf> [in English].
8. Global standards for Social Work Education and Training (2020). International Federation of Social Workers. URL: <https://www.ifsw.org/global-standards-for-social-work-education-and-training/> [in English].
9. Lewis-O'Connor, Annie, and others (2026) 'Trauma-Informed Care for Intimate Partner Violence', in Connie Mitchell, and others (eds), *Intimate Partner Violence: A Health-Based Perspective*, 2nd edn (New York, online edn, Oxford Academic, 20 Nov. 2025). URL: <https://academic.oup.com/book/61622/chapter/539324095> [in English].
10. Pelkowitz, L., Crossley, C., Greville, H., & Thompson, S. C. (2023). Dealing with Intimate Partner Violence and Family Violence in a Regional Centre of Western Australia: A Study of the Knowledge, Attitudes, and Practices of Local Social Workers. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(9), 5628. URL: <https://www.mdpi.com/1660-4601/20/9/5628> [in English].
11. Wathen C.N., Mantler T. (2022) Trauma- and Violence-Informed Care: Orienting Intimate Partner Violence Interventions to Equity. *Curr Epidemiol Rep.* 9(4): p. 233-244. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9527731/> [in English].

Дата першого надходження статті до видання – 12.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування – 2.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) – 27.03.2026